

Departementet

J.nr. mst-703-00008

Den 27. juli 2007

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 232 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 232 (alm. del)

"Vil ministeren vurdere den samlede spredning af kemikalier i miljøet ved de anvendte teknologier i Stigsnæs, herunder produkter og affald sammenlignet med andre, tilgængelige teknologier, som eksempelvis udbringning af slam?"

Svar

I henhold til DTU's livscyklus screening, jf. svar på spørgsmål nr. 231 (alm. del), vurderes carbogritproduktionen at emitte de samme stoffer og mængder som konventionelle forbrændingsanlæg til forbrænding af spildevandsslam. For emissionerne fra komposteringsprocessen vurderes disse ligeledes til at være de samme stoffer og mængder som ved almindelig slamkompostering.

Beregningerne af emissionerne i livscyklus screeningen er behæftet med store usikkerheder, men rapporten konkluderer på trods af disse usikkerheder, at carbogritproduktion og forbrænding af spildevandsslam udsender flere drivhusgasser end løsningerne med genanvendelse på landbrugsjord. Direkte udbringning på landbrugsjord er en bedre løsning end kompostering, fordi der produceres ammoniak ved komposteringsprocessen. Carbogritproduktion og komposteringsløsningen giver den største forurening og forurening med næringsstoffer, da der sker en fordampning af ammoniak ved disse metoder. Landbrugsløsningen giver den største tungmetalbelastning af jord og dermed mennesker, men beregningen heraf er dog forbundet med en stor metodeusikkerhed. Miljøstyrelsen vurderer endvidere, at slambekendtgørelsens grænseværdier for tungmetaller beskytter jord og mennesker mod eventuelle giftvirkninger.

Et aspekt af carbogritproduktet er, at carbogritanlægget nyttiggør slam, der ikke kan anvendes til jordbrugsformål efter slambekendtgørelsens regler. Spildevandsslammet ville derfor alternativt skulle bortskaffes ved forbrænding eller deponering.